

การศึกษาการแยกแยะเสียงสระ H [ɛ] และสระ ɥ [e]

ในผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทย*

Received: 14 September 2021

Revised: 12 October 2021

Accepted: 16 May 2023

ปพนพัชร กอบศิริธีร์รา**

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยต่อเนื่องจากงานวิจัยของปพนพัชร กอบศิริธีร์รา (2560) ซึ่งศึกษาวิจัยการแยกแยะเสียงสระ H [ɛ] และสระ ɥ [e] ในกลุ่มตัวอย่างเจ้าของภาษาชาวเกาหลี ด้วยโปรแกรม OpenSesame อันเนื่องมาจากปัญหาการออกเสียงสระ H [ɛ] และสระ ɥ [e] ที่ไม่ชัดเจนตามหลักภาษาของเจ้าของภาษาชาวเกาหลีในปัจจุบัน โดยงานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาการแยกแยะเสียงสระ H [ɛ] และสระ ɥ [e] เพิ่มเติมในกลุ่มตัวอย่างผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยที่ศึกษาวิชาภาษาเกาหลีเป็นวิชาเอกและวิชาโทจำนวน 246 คน จากมหาวิทยาลัยในไทย 5 แห่ง งานวิจัยนี้ทำการทดสอบโดยให้กลุ่มตัวอย่างฟังเสียงคำศัพท์คำละ 1 ครั้ง จากนั้นให้เขียนคำศัพท์ที่ได้ยินในแบบทดสอบ (dictation) คำศัพท์ที่ใช้ในการทดสอบเป็นคำศัพท์ที่ประกอบด้วยสระ H [ɛ] และสระ ɥ [e] จำนวน 34 คำ จากนั้นนำผลการทดสอบที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม SPSS

จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ H [ɛ] และสระ ɥ [e] พบค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ H [ɛ] ในกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาวิชาภาษาเกาหลีชาวไทยคือ ร้อยละ 59.95 และค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ ɥ [e] คือ ร้อยละ 57.31 และเมื่อนำค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ H [ɛ] และสระ ɥ [e] ของผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยและเจ้าของภาษาชาวเกาหลีมาวิเคราะห์โดยใช้ Paired Sample T-Test พบว่า ค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ H [ɛ] และสระ ɥ [e] ของผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยสูงกว่าเจ้าของภาษาชาวเกาหลีอย่างมีนัยสำคัญ แต่ในภาพรวมพบว่าผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่างเสียงสระ H [ɛ] และสระ ɥ [e] ได้ เช่นเดียวกับเจ้าของภาษาชาวเกาหลี

บทความวิจัย

บทคัดย่อ

คำสำคัญ

เสียงสระในภาษาเกาหลี;
การเขียนคำศัพท์;
อิทธิพลภาษาแม่;
ผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทย

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยฉบับเต็มเรื่อง “การศึกษาการแยกแยะเสียงสระ H [ɛ] และสระ ɥ [e] ในผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทย” ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปีงบประมาณ 2563 และได้รับหนังสือรับรองการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยจากสถาบันวิจัยและพัฒนาแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เลขที่ COE No.COE64/041

** รองศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาเกาหลี ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ติดต่อได้ที่: paphonphatko@gmail.com

The Study of Vowel Sounds ㅏ [ɛ] and ㅓ [e] in Korean Language Thai Learners*

Received: 14 September 2021

Revised: 12 October 2021

Accepted: 16 May 2023

Paphonphat Kobsirithiwara**

This research is consequential to the research project of Paphonphat Kobsirithiwara (2020) which examined the differentiation between the vowel sounds ㅏ [ɛ] and ㅓ [e] among Korean representative samples by employing OpenSesame program due to the equivocal pronunciation problem of the vowel sounds ㅏ [ɛ] and ㅓ [e] which is not related to Korean rules of phonetics among Korean nowadays. This follow-up research aims to study the differentiation between vowel sound ㅏ [ɛ] and ㅓ [e] among a Thai Korean language learners sample group. The researcher examines the representative samples from 246 Thai Korean language learners who study the Korean language as major and minor subject from 5 Thai universities. This research methodology is conducted through a listening test. The representative samples have to listen to vocabulary sound once per one vocabulary then they have to write down the vocabulary on paper (dictation). The 34 words used in dictation test are composed of ㅏ [ɛ] and ㅓ [e] vowel sounds. Afterwards, the researcher examines the result by SPSS program.

The analysis of average accuracy in the differentiation between the vowel sounds ㅏ [ɛ] and ㅓ [e] reveals that the average accuracy of the vowel sound ㅏ [ɛ] among the Thai Korean language learners sample group is at 59.95% and the average accuracy of the vowel sound ㅓ [e] among the Thai Korean language learners sample group is at 57.31%. By employing Paired Sample T-Test methodology, the result reveals that the

Research Article

Abstract

Keywords

Korean vowel;
dictation;
mother language transfer;
Korean language
Thai learners

* This research is a part of "The Study of Vowel ㅏ [ɛ] and ㅓ [e] Differentiation among Thai Korean Language learners" research project which is supported by Faculty of Humanities, Kasetsart University 2020 and is certified by Research Ethics (IRB) of Kasetsart University Research and Development Institute COE No.COE64/041.

** Associate Professor, Korean Language Section, Department of Eastern Languages, Faculty of Humanities, Kasetsart University, e-mail: paphonphatko@gmail.com

average accuracy in the differentiation between the vowel sounds ㅏ [ɛ] and ㅓ [e] among the Thai Korean language learners sample group is higher than the Korean representative sample group significantly. But overall, Thai Korean Language Learners are unable to distinguish between the vowel sounds ㅏ [ɛ] and ㅓ [e] like native Korean speakers.

1. บทนำ

1.1 ความสำคัญของงานวิจัยและการทบทวนวรรณกรรม

ในการศึกษาภาษาเกาหลีนั้น ผู้ศึกษาอาจพบอุปสรรคสำคัญหลายประการอันเนื่องมาจากความแตกต่างและเอกลักษณ์ของระบบเสียงในภาษาไทยและภาษาเกาหลี กฎการออกเสียงของภาษาเกาหลีที่ซับซ้อน รูปอักษรที่ไม่สัมพันธ์กับรูปเสียง ซึ่งปัญหาดังกล่าวปรากฏในงานวิจัยของณัฐวุฒิ ลือดี (Luedee, 2012) และงานวิจัยของบุญฤทธิ์ โกเฮง (분릿 코헝, 2015) เป็นต้น งานวิจัยของณัฐวุฒิ ลือดี ศึกษาปัญหาการแยกแยะเสียงพยัญชนะเสียงสัทกัน (obstruents) ในภาษาเกาหลี โดยการบันทึกเสียงจากกลุ่มตัวอย่างชาวไทยและชาวเกาหลี จากนั้นนำเสียงที่บันทึกมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยความยาวคลื่นเสียงพยัญชนะของภาษาเกาหลีด้วยโปรแกรม Praat¹ ผลสรุปงานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยความยาวคลื่นเสียงพยัญชนะต้นของภาษาเกาหลี 2 เสียง ทับซ้อนกับค่าเฉลี่ยความยาวคลื่นเสียงพยัญชนะต้นของภาษาไทย 1 เสียง ซึ่งเป็นสาเหตุทำให้ผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยได้ยินเสียงพยัญชนะต้นของภาษาเกาหลี 2 เสียงเป็นเสียงพยัญชนะต้นของภาษาไทยเพียงเสียงเดียว และส่งผลให้ผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยระดับต้นไม่สามารถแยกแยะเสียงพยัญชนะต้นภาษาเกาหลีประเภทเสียงสัทกันได้อย่างชัดเจน เมื่อแยกแยะเสียงพยัญชนะไม่ได้ย่อมส่งผลต่อการออกเสียงที่ถูกต้องตามไปด้วย นอกจากเอกลักษณ์ของเสียงภาษาเกาหลีแล้ว รูปอักษรที่ไม่ตรงกับรูปเสียงในภาษาเกาหลีซึ่งสัมพันธ์กับกฎการออกเสียงที่ซับซ้อนนั้นก็เป็นอีกปัจจัยที่ส่งผลต่อการแยกแยะและการออกเสียงของผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยด้วยเช่นกัน งานวิจัยของบุญฤทธิ์ โกเฮง ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการแยกแยะและการออกเสียงภาษาเกาหลีในผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยโดยใช้โปรแกรม OpenSesame² ในการทดสอบ จากผลการวิเคราะห์พบว่ายิ่งรูปอักษรไม่ตรงกับรูปเสียงและสัมพันธ์กับกฎการออกเสียงที่ซับซ้อนมากเท่าไร ยิ่งส่งผลต่อค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงและการออกเสียงคำศัพท์ภาษาเกาหลี รวมถึงส่งผลต่อค่าเฉลี่ยเวลาในการตอบสนองมากขึ้นตามไปด้วย

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการแยกแยะเสียงและการออกเสียงภาษาเกาหลีนั้นมิได้มีเพียงเอกลักษณ์ของภาษาเกาหลีและกฎการออกเสียงที่ซับซ้อนดังตัวอย่างจากงานวิจัยข้างต้นเท่านั้น ในปัจจุบันยังพบลักษณะการออกเสียงสระ H [ɛ] และสระ H [e] ที่ไม่ชัดเจนตรงตามหลักภาษาในเจ้าของภาษาชาวเกาหลีอีกด้วย โดยชาวเกาหลีปัจจุบันออกเสียงสระ H [ɛ] และสระ H [e] ใกล้เคียงกัน ซึ่งลักษณะการใช้ภาษาเช่นนี้ส่งผลให้เกิดความสับสนในการแยกแยะเสียงสระ H [ɛ] และสระ H [e] แม้ในกลุ่มเจ้าของภาษาชาวเกาหลีเอง งานวิจัยของปพนพัทธ์ กอบศิริธีรวัรา (2560) ได้ศึกษาการแยกแยะเสียงสระ H [ɛ] และสระ H [e] ในกลุ่มตัวอย่างชาวเกาหลีชายและหญิงจำนวน 36 คน โดยใช้โปรแกรม OpenSesame ในการทดสอบ ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างนั่งหน้าคอมพิวเตอร์ จากนั้นโปรแกรมจะดำเนินการ

¹ Praat เป็นโปรแกรมที่สามารถดาวน์โหลดมาใช้งานได้โดยไม่มีค่าใช้จ่าย เวอร์ชันล่าสุดคือ 6.4.01 สามารถใช้งานได้ทั้งระบบปฏิบัติการ Window OS และ Mac OSX สร้างโดยนักวิจัยของมหาวิทยาลัยอัมสเตอร์ดัม (University of Amsterdam) Praat เป็นโปรแกรมที่ใช้ในการวิเคราะห์เสียงและแสดงผลจากไฟล์เสียงเป็นรูปกราฟคลื่นเสียง

² OpenSesame เป็นโปรแกรมสำเร็จรูปที่สามารถดาวน์โหลดมาใช้งานได้โดยไม่มีค่าใช้จ่ายและอยู่ในระหว่างการพัฒนา เวอร์ชันล่าสุดคือ 4.0 (Melodramatic Milgram) สามารถใช้งานได้ทั้งระบบปฏิบัติการ Windows OS และ Mac OSX โปรแกรมนี้ใช้สร้างแบบทดสอบทางจิตวิทยา โดยมีจุดเด่นคือ ภายหลังการทดสอบตัวโปรแกรมสามารถสรุปและสร้างไฟล์แสดงผลการทดสอบในรูปแบบ excel ได้โดยอัตโนมัติ และผู้ใช้สามารถปรับแต่งโปรแกรมให้เหมาะสมกับแบบทดสอบที่มีความเฉพาะเจาะจงตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้ใช้

ทดสอบโดยเล่นเสียงคำศัพท์ให้กลุ่มตัวอย่างฟัง 1 ครั้ง จากนั้นกลุ่มตัวอย่างต้องเลือกตัวเลือกว่าคำศัพท์ที่ได้ยินเป็นคำศัพท์ใด ซึ่งคำศัพท์ที่ใช้ในการทดสอบนี้ประกอบไปด้วยเสียงสระ H [ɛ] และสระ ㅏ [e] และชุดคำศัพท์ที่ใช้มีจำนวนทั้งสิ้น 34 คำ การวิเคราะห์ผลการทดสอบด้วยโปรแกรม SPSS พบว่า ค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ H [ɛ] คือ ร้อยละ 53 และค่าเฉลี่ยเวลาในการตอบสนองการแยกแยะเสียงสระ H [ɛ] คือ 2,014 ms³ ความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ ㅏ [e] คือ ร้อยละ 52 และค่าเฉลี่ยเวลาในการตอบสนองการแยกแยะเสียงสระ ㅏ [e] คือ 1,976 ms ซึ่งเมื่อนำค่าเฉลี่ยความถูกต้องและค่าเฉลี่ยเวลาในการแยกแยะเสียงสระ H [ɛ] และสระ ㅏ [e] มาวิเคราะห์เพิ่มเติมพบว่า ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทั้งค่าเฉลี่ยความถูกต้องและค่าเฉลี่ยเวลาในการแยกแยะเสียงสระ H [ɛ] และสระ ㅏ [e] หรือสรุปได้ว่าจากปัญหาจากการออกเสียงสระ H [ɛ] และสระ ㅏ [e] ที่ไม่ตรงตามหลักภาษาของเจ้าของภาษาชาวเกาหลีในปัจจุบันส่งผลให้เจ้าของภาษาชาวเกาหลีเองไม่สามารถแยกแยะเสียงสระทั้งสองเสียงได้อย่างถูกต้อง

ดังที่กล่าวมาข้างต้น หากพิจารณาความเป็นไปได้จากปัญหาการออกเสียงสระ H [ɛ] และสระ ㅏ [e] ที่ไม่ตรงตามหลักภาษาของเจ้าของภาษาชาวเกาหลีในปัจจุบันที่อาจส่งผลกระทบต่อผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทย สามารถศึกษาแนวโน้มจากการเปรียบเทียบฐานที่เกิดเสียงสระ H [ɛ] และสระ ㅏ [e] ของภาษาไทยและภาษาเกาหลีได้ ดังนี้

ตารางที่ 1

การเปรียบเทียบเสียงสระเดี่ยวในภาษาไทยและภาษาเกาหลี⁴

ส่วนของลิ้น	ส่วนหน้า		ส่วนกลาง		ส่วนหลัง			
ลักษณะริมฝีปาก	ไม่กลม		ไม่กลม		ไม่กลม		กลม	
ภาษา ระดับลิ้น	เกาหลี	ไทย	เกาหลี	ไทย	เกาหลี	ไทย	เกาหลี	ไทย
สูง	ㅣ [ɪ]	อี [i] อี [i:]			ㅡ [ɨ]	อี [u] อีอ [u:]	ㅜ [u]	อุ [u] อุ [u:]
กลาง	ㅑ [e]	เอะ [e] เอ [e:]			ㅓ [ə]	เออะ [ʌ] เออ [ʌ:]	ㅗ [o]	โอะ [o] โอ [o:]
ต่ำ	ㅓ [ɛ]	แอะ [æ] แอ [æ:]		อะ [a] อา [a:]	ㅕ [a]			เออะ [ɔ] ออ [ɔ:]

จากตารางเปรียบเทียบเสียงสระเดี่ยวภาษาไทยและภาษาเกาหลี เมื่อพิจารณาฐานที่เกิดเสียงสระแอะและสระเอของภาษาไทยและภาษาเกาหลีพบว่า เสียงสระแอะ [æ] และสระเอ [æ:] ในภาษาไทยกับเสียงสระ H [ɛ] ในภาษาเกาหลีเป็นเสียงที่เกิดจากส่วนหน้าของลิ้น ลักษณะริมฝีปากไม่กลมและมีระดับลิ้นอยู่ในระดับต่ำเช่นเดียวกัน ส่วนเสียงสระเอะ [e] และสระเอ [e:] ในภาษาไทยกับเสียงสระ ㅑ [e] ในภาษาเกาหลีเป็นเสียงที่เกิดจากส่วนหน้าของ

³ ms มีค่าเท่ากับ 1 ส่วน 1,000 ของวินาที

⁴ ประยุกต์จากตารางหน่วยเสียงสระเดี่ยวในภาษาไทยของเทียนมณี บุญจุน (2548, น. 91) และตารางหน่วยเสียงสระเดี่ยวในภาษาเกาหลีของฮยองและคิมซ็อนจ็อง (허용 · 김선정, 2006, p. 97)

ล้น มีลักษณะริมฝีปากไม่กลมและมีระดับล้นอยู่ในระดับกลางเหมือนกัน จากการเปรียบเทียบเสียงสระเอและสระเอของทั้งสองภาษาพบว่า มีฐานที่เกิดเสียงเหมือนกันทุกประการ ทั้งส่วนของล้น ลักษณะริมฝีปากและระดับของล้น ซึ่งรายละเอียดดังที่กล่าวมานี้ เมื่อฐานที่เกิดเสียงของภาษาแม่และภาษาเป้าหมายเหมือนกัน ผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยสามารถนำพื้นฐานความรู้ของภาษาแม่มาใช้เพื่อการรับรู้ได้ จัดเป็นการแยกแยะและออกเสียงภาษาที่ 2 ตามหลักอิทธิพลของภาษาแม่ในเชิงบวก⁵ แต่หากพิจารณาถึงความเป็นจริงเกี่ยวกับการออกเสียงสระ H [ɛ] และสระ ㅏ [e] ที่ไม่ชัดเจนตรงตามหลักภาษาของเจ้าของภาษาชาวเกาหลีในปัจจุบัน อาจส่งผลต่อการแยกแยะเสียงสระ H [ɛ] และสระ ㅏ [e] ของผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยได้

จากปัญหาดังที่กล่าวมาข้างต้น งานวิจัยนี้ผู้วิจัยประสงค์ที่จะดำเนินการวิจัยต่อเนื่องจากงานวิจัยของ ปพนพัชร กอบศิริธีรวัรา (2560) โดยศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ H [ɛ] และสระ ㅏ [e] ของผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทย เพื่อพิสูจน์ว่าปัญหาการออกเสียงสระ H [ɛ] และสระ ㅏ [e] ที่ไม่ชัดเจนตรงตามหลักภาษาของเจ้าของภาษาชาวเกาหลีในปัจจุบันส่งผลต่อการแยกแยะเสียงสระ H [ɛ] และสระ ㅏ [e] ในกลุ่มผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยหรือไม่ และแตกต่างจากเจ้าของภาษาชาวเกาหลีหรือไม่ ด้วยการพิจารณาความถูกต้องจากแบบทดสอบการฟังและการเขียน (dictation) จากนั้นนำผลจากการทดสอบที่ได้มาวิเคราะห์และสรุปผลเพื่อใช้ในการพัฒนาการศึกษาภาษาเกาหลีต่อไป

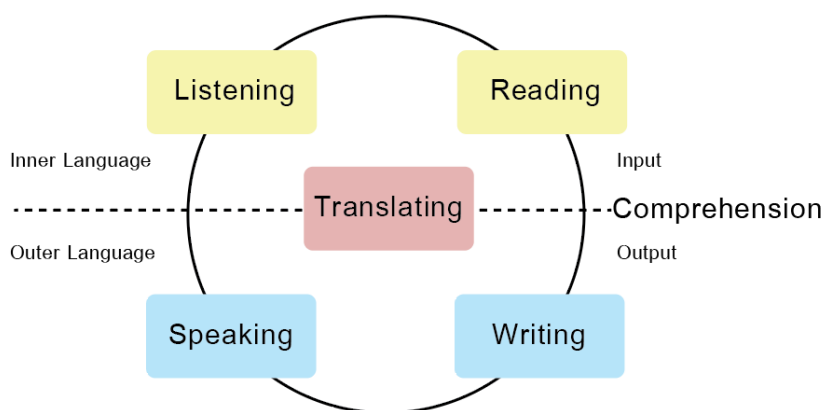
1.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง กลุ่มตัวอย่างและเครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบ

วิลกินส์ (Wilkins, 1972, p. 206) กล่าวถึงความสำคัญของความผิดพลาด (error) ในการใช้ภาษากับการเรียนรู้ภาษาว่า ความผิดพลาดในการเรียนรู้นั้นมีเอกลักษณ์เฉพาะ อันมีสาเหตุมาจากความแตกต่างระหว่างภาษาแม่ของผู้เรียนกับภาษาที่ผู้เรียนกำลังศึกษา การวิเคราะห์ถึงสาเหตุของความผิดพลาดจะทำให้เข้าใจถึงความยากลำบากกับปัญหาของผู้เรียน รวมถึงเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนากลวิธีในการเรียนการสอน มิใช่แต่เพียงวิลกินส์เท่านั้นที่ให้ความสำคัญกับการศึกษาความผิดพลาดในการใช้ภาษา อีจ็องฮี (이정희, 2005, pp. 11-14) ซึ่งเป็นนักวิจัยชาวเกาหลีก็กล่าวถึงความสำคัญของการศึกษาความผิดพลาดในการใช้ภาษาเกาหลีว่า สิ่งใดยากและเป็นอุปสรรคต่อการเรียนสำหรับผู้เรียน ผู้เรียนมีข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาในรูปแบบใด รวมทั้งอะไรคือสาเหตุของปัญหา การวิเคราะห์ปัญหาต่างๆ เหล่านี้เป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาการเรียนการสอน ซึ่งการวิจัยเกี่ยวกับข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาเป็นประเด็นที่สำคัญมากและขั้นตอนการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับข้อผิดพลาดเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จะนำไปสู่การพัฒนาเกี่ยวกับการศึกษาภาษาเกาหลีที่เป็นประโยชน์ต่อไป (อ้างอิงใน ปพนพัชร กอบศิริธีรวัรา, 2563, น. 133-134)

⁵ ออดลิน (Odlin, 1989, p. 27) กล่าวว่า การถ่ายโอนทางภาษา (Language transfer) คือ อิทธิพลที่เกิดจากความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาเป้าหมายหรือภาษาที่สองกับภาษาแม่ของผู้ศึกษาและภาษาอื่นๆ ที่เคยเรียนรู้มาก่อน กรณีที่รูปแบบของภาษาเป้าหมายเหมือนกับภาษาแม่หรือภาษาที่เคยเรียนรู้มาก่อนจะส่งผลในเชิงบวกกับการศึกษาภาษาเป้าหมาย ในทางกลับกัน หากภาษาเป้าหมายมีความแตกต่างกับภาษาแม่หรือภาษาที่เคยเรียนรู้มาก่อนจะส่งผลในเชิงลบกับการศึกษาภาษาเป้าหมาย

จากความสำคัญของความผิดพลาดในการใช้ภาษาและการเรียนภาษาดังที่กล่าวมาข้างต้น ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการแยกแยะเสียงโดยการศึกษาความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ H [ɛ] และสระ ɥ [e] ในผู้ศึกษา ภาษาเกาหลีชาวไทย ต่อเนื่องจากงานวิจัยของปพนพัชร กอบศิริธีร์วรา (2560)⁶ แต่ด้วยสถานการณ์การระบาดของเชื้อไวรัสโควิด 2019 ในปัจจุบัน ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการเก็บข้อมูลจากแบบทดสอบการฟังเสียงคำศัพท์และเขียนคำศัพท์ แทนการใช้โปรแกรม OpenSesame ในการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากสามารถเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวนมากได้ในระยะเวลาอันสั้นและสามารถหลีกเลี่ยงการใกล้ชิดกับกลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งหลีกเลี่ยงการสัมผัสคอมพิวเตอร์ร่วมกันได้

สำหรับการประเมินการแยกแยะเสียงสระ H [ɛ] และสระ ɥ [e] จากการฟังคำศัพท์และการเขียนนั้น อีซอน อีจ็องฮวาและชอคย็องชุก และฮุยเว่ย ซายได้กล่าวถึงความสัมพันธ์เกี่ยวกับการรับรู้และการแสดงออกทักษะต่างๆ ในการศึกษาภาษาต่างประเทศ โดยอีซอน อีจ็องฮวาและชอคย็องชุก (이선웅 · 이정화 · 서경숙, 2020, p. 157) กล่าวว่า ทักษะในการสื่อสารขึ้นอยู่กับวิธีการในการสื่อสารว่าเป็นการสื่อสารด้วยคำพูดหรือเป็นการสื่อสารด้วยอักษร ทักษะที่เกี่ยวข้องกับเสียงประกอบด้วยทักษะด้านการฟังและทักษะด้านการสนทนา ทักษะที่เกี่ยวข้องกับอักษรประกอบไปด้วยทักษะด้านการอ่านและการเขียน หากพิจารณาจากทักษะที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการรับรู้ภาษา (acquisition) กับการแสดงออก (expression) การเรียนรู้ภาษาประกอบไปด้วยทักษะการฟังและการอ่าน การแสดงออกประกอบไปด้วยการพูดและการเขียน นอกจากนี้ ฮุยเว่ย ซาย (Cai, 2012, pp. 843-844) ได้กล่าวเพิ่มเติมถึงกระบวนการเรียนรู้และเข้าใจภาษาต่างประเทศว่า ผู้ศึกษาสามารถรับข้อมูลที่เป็นภาษาต่างชาติ (Input) จากการฟังหรือการอ่านข้อความและสามารถเข้าใจข้อมูลที่ได้จากการฟังและการอ่านข้อความด้วยการแปล จากนั้น ผู้ศึกษาแสดงออกข้อมูลต่างๆ โดยการสนทนาและการเขียน (Output) ซึ่งทักษะในการเรียนรู้ภาษาไม่อาจสมบูรณ์ได้ด้วยการรับสารเพียงด้านเดียว จำเป็นต้องมีกระบวนการแสดงออกร่วมด้วย กระบวนการเรียนรู้ภาษาจึงจะจบสิ้นและสมบูรณ์

ภาพที่ 1. ภาพกระบวนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของฮุยเว่ย ซาย

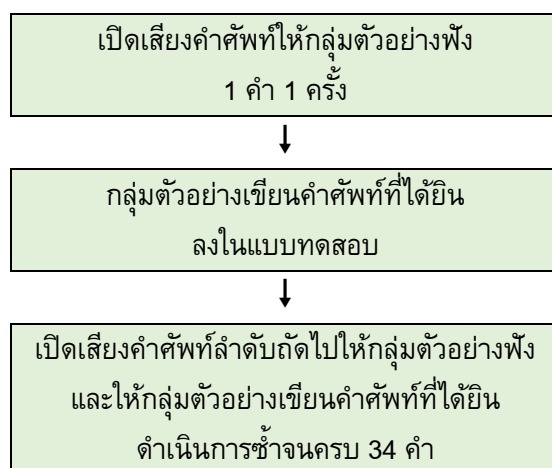
⁶ งานวิจัยของปพนพัชร กอบศิริธีร์วรา (2560) ทำการทดสอบการแยกแยะเสียงสระ H [ɛ] และสระ ɥ [e] ในกลุ่มเจ้าของภาษาชาวเกาหลีโดยใช้โปรแกรม OpenSesame ซึ่งวิธีการทดสอบคือ ให้กลุ่มตัวอย่างนั่งหน้าคอมพิวเตอร์ เปิดโปรแกรม OpenSesame จากนั้นโปรแกรมจะดำเนินการเล่นเสียงคำศัพท์ให้กลุ่มตัวอย่างฟัง 1 ครั้ง จากนั้นให้กลุ่มตัวอย่างกดปุ่มตัวเลือกใดตัวเลือกหนึ่งจาก 2 ตัวเลือกจากเสียงที่ได้ยิน จากการทดสอบดังกล่าวพบข้อจำกัดในการทดสอบคือ จำเป็นต้องใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ 1 เครื่องต่อกลุ่มตัวอย่าง 1 คน และใช้เวลาในการอธิบายวิธีการใช้และการทดสอบประมาณ 5-7 นาทีต่อคน

จากงานวิจัยของอีซอน อีจ็องฮวาและชอคย็องชุก และฮุยเว่ย ซาย สรุปได้ว่าการประเมินการรับรู้และการแยกแยะเสียงสระ H [ɛ] และสระ ʌ [e] สามารถประเมินได้จากการแสดงออก เช่น การสนทนาหรือการเขียน เป็นต้น งานวิจัยนี้จึงเลือกพิจารณาความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ H [ɛ] และสระ ʌ [e] จากการเขียนคำศัพท์ในแบบทดสอบและพิจารณาความถูกต้องของคำตอบโดยพิจารณาเฉพาะสระ H [ɛ] และสระ ʌ [e] เท่านั้น⁷ จากนั้นจึงนำผลจากแบบทดสอบที่ได้มาใช้ในการวิเคราะห์และสรุปผลต่อไป

2. วิธีดำเนินการวิจัยและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 วิธีดำเนินการวิจัย

สำหรับวิธีดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการโดยเปิดเสียงคำศัพท์ที่ประกอบไปด้วยสระ H [ɛ] และสระ ʌ [e] ให้กลุ่มตัวอย่างฟังคำละ 1 ครั้ง จากนั้นให้กลุ่มตัวอย่างเขียนคำศัพท์ที่ได้ยินลงในแบบทดสอบ และดำเนินการซ้ำโดยการเปิดเสียงชุดคำศัพท์จนครบ 34 คำ รายละเอียดวิธีดำเนินการวิจัยดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2. วิธีดำเนินการวิจัย

⁷ แม้ว่างานวิจัยนี้จะเป็นงานวิจัยต่อเนื่องจากงานวิจัยของปพนพัชร กอบศิริธีร์วรา (2560) ซึ่งศึกษาวิจัยการแยกแยะเสียงสระ H [ɛ] และสระ ʌ [e] ในเจ้าของภาษาชาวเกาหลี โดยแสดงค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ H [ɛ] และสระ ʌ [e] (correct) และค่าเฉลี่ยเวลาในการตอบสนองภายหลังจากการได้ยินเสียง (responding time) แต่เนื่องจากงานวิจัยนี้พิจารณาค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ H [ɛ] และสระ ʌ [e] จากการเขียน ผู้วิจัยจึงเก็บข้อมูลและนำเสนอเฉพาะค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ H [ɛ] และสระ ʌ [e] เท่านั้น

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อพิสูจน์ว่าการออกเสียงสระ H [ɛ] และสระ H [e] ที่ไม่ชัดเจนตรงตามหลักภาษาของเจ้าของภาษาเกาหลีในปัจจุบันส่งผลต่อผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยหรือไม่ อย่างไร เพื่อผลวิจัยที่ครอบคลุมเกี่ยวกับค่าเฉลี่ยในการแยกแยะเสียงสระ H [ɛ] และสระ H [e] ในกลุ่มผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทย ผู้วิจัยจึงคัดเลือกและทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่างชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีระดับต้นเป็นวิชาเอกและวิชาโท และศึกษาในมหาวิทยาลัยของไทยที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด จำนวน 5 สถาบัน โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากการเดินทางไปยังสถานศึกษาของกลุ่มตัวอย่างและเก็บข้อมูลผ่านระบบการเรียนการสอนออนไลน์ (Zoom)⁸ จากนั้นใช้วิธีการคัดแยกข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยพิจารณาจากแบบทดสอบว่า กลุ่มตัวอย่างได้เขียนคำตอบในแบบทดสอบครบถ้วนทั้ง 34 คำหรือไม่ และคัดเลือกเฉพาะแบบทดสอบที่สมบูรณ์เท่านั้น ซึ่งแบบทดสอบที่สมบูรณ์ผู้วิจัยได้คัดเลือกจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทย เพศชายและหญิงจำนวนทั้งสิ้น 246 คน มาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 246 คน แบ่งออกเป็นเพศชายจำนวน 22 คน และเพศหญิงจำนวน 224 คน เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามรูปแบบการลงทะเบียนเรียน สามารถจำแนกได้เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาภาษาเกาหลีเป็นวิชาเอก จำนวน 195 คน และศึกษาภาษาเกาหลีเป็นวิชาโท จำนวน 51 คน รายละเอียดกลุ่มตัวอย่างดังนี้

ตารางที่ 2

รายละเอียดกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	ร้อยละ
1. เพศ		
1. ชาย	22	8.9
2. หญิง	224	91.1
รวม	246	100.0
2. รูปแบบการลงทะเบียนเรียน		
1. วิชาเอก	195	79.3
2. วิชาโท	51	20.7
รวม	246	100.0

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาการแยกแยะเสียงสระ H [ɛ] และสระ H [e] ในผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยและแสดงผลการวิจัยในภาพรวมเท่านั้น จึงใช้ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทุกสถาบันร่วมกันในการวิเคราะห์และสรุปผล นอกจากนี้ เพื่อพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่างจากความเสียหายใดๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการเผยแพร่ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างและสถาบันของกลุ่มตัวอย่าง งานวิจัยนี้จึงไม่แสดงรายละเอียดส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างชื่อสถานศึกษา รวมถึงภูมิภาคและตำแหน่งที่ตั้งของสถานศึกษา

⁸ ผู้วิจัยรวบรวมแบบทดสอบจากกลุ่มตัวอย่างและนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ผลตั้งแต่เดือนเมษายนถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2564

2.3 ชุดเสียงคำศัพท์และคำตอบ

เนื่องจากงานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยต่อเนื่องจากงานวิจัยของปพนพัชร กอบศิริธีร์วรา (2560) โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาการแยกแยะเสียงสระ H [ɛ] และสระ H [e] เพิ่มเติมในผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทย ผู้วิจัยจึงใช้คำศัพท์ที่ปรากฏในงานวิจัยของปพนพัชร กอบศิริธีร์วรา (2560, น. 148-149) ซึ่งใช้ทดสอบเจ้าของภาษาชาวเกาหลี ประกอบด้วยคำศัพท์จำนวน 34 คำ โดยคำศัพท์ที่ใช้เป็นคำศัพท์ที่คัดเลือกจากพจนานุกรมเกาหลี-ไทย มหาวิทยาลัยฮันุกุกภาษาและกิจการต่างประเทศ มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 3

ชุดเสียงคำศัพท์ที่ใช้ในการทดสอบ⁹

คำศัพท์หมวดสระ H [ɛ]			คำศัพท์หมวดสระ H [e]		
คำศัพท์	สัทอักษร	ความหมาย	คำศัพท์	สัทอักษร	ความหมาย
개	kɛ	สุนัข	게	ke	ปู
개시	kɛ si	การเริ่มต้น	게시	ke si	ปิดประกาศ
개장	kɛ tʃaŋ	เปิดทำการ	게장	ke tʃaŋ	ปูตอง
내	nɛ	ของฉัน	네	ne	ใช่
내게	nɛ ge	ถึงฉัน	네게	ne ge	ถึงเธอ
대다	tɛ da	แตะ	데다	te da	ถูก (ไฟ) ลวก
대리	tɛ li	ผู้ช่วย/ตัวแทน	데리(다)	te ri	พา, นำ
대마	tɛ ma	ปอ	데마	te ma	การปลุกปั้น
매다	mɛ da	มัด	메다	me da	สะพาน
매우	mɛ ʔu	มาก	메우(다)	me ʔu	รัด, ผูก
모래	mo rɛ	ทราย	모레	mo re	มะรืนนี้
배다	pɛ da	ชิม	베다	pe da	ตัด, หั่น
새	sɛ	นก	셋	set	สาม
새다	sɛ da	ฟ้าสาบ	세다	se da	นับจำนวน
새우	sɛ ʔu	กุ้ง	세우(다)	se ʔu	ตั้งตรง
재자	tʃɛ dʒa	ชายที่มีความรู้	제자	tʃɛ dʒa	ลูกศิษย์
해지	hɛ dʒi	การยกเลิก	헤지(다)	he dʒi	แยกจากกัน

⁹ สัทอักษรภาษาเกาหลีอ้างอิงจากฮอยงและคิมซ็อนจ็อง (허용 · 김선정, 2006)

3. ผลการทดสอบ

ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ H [ɛ] และสระ ɛ [e] ของผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยด้วยโปรแกรม SPSS¹⁰ จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 246 คน จำแนกตามคำศัพท์หมวดสระ H [ɛ] และสระ ɛ [e] จำนวน 34 คำ มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4

ค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ H [ɛ] และสระ ɛ [e] จำแนกตามคำศัพท์

คำศัพท์หมวดสระ H [ɛ]			คำศัพท์หมวดสระ ɛ [e]		
คำศัพท์	สัทอักษร	ค่าเฉลี่ยความถูกต้อง (ร้อยละ)	คำศัพท์	สัทอักษร	ค่าเฉลี่ยความถูกต้อง (ร้อยละ)
개	kɛ	74.0	게	ke	70.3
개시	kɛ si	28.9	게시	ke si	56.9
개장	kɛ tʃaŋ	57.3	게장	ke tʃaŋ	71.1
내	nɛ	19.1	네	ne	58.5
내게	nɛ ge	31.3	네게	ne ge	74.8
대다	tɛ da	55.3	데다	te da	49.2
대리	tɛ li	87.4	데리(다)	te ri	65.0
대마	tɛ ma	93.5	데마	te ma	56.1
매다	mɛ da	81.7	메다	me da	13.4
매우	mɛ u	78.0	메우(다)	me u	13.8
모래	mo rɛ	88.6	모레	mo re	35.8
배다	pɛ da	84.6	베다	pe da	54.5
새	sɛ	32.1	셋	set	80.1
새다	sɛ da	66.7	세다	se da	69.9
새우	sɛ u	49.2	세우(다)	se u	72.8
재자	tʃɛ dʒa	22.4	제자	tʃe dʒa	78.0
해지	hɛ dʒi	69.1	헤지(다)	he dʒi	54.1

เพื่อพิสูจน์ว่าปัญหาการออกเสียงสระ H [ɛ] และสระ ɛ [e] ที่ไม่ชัดเจนตรงตามหลักภาษาของเจ้าของภาษาชาวเกาหลีในปัจจุบันส่งผลต่อการแยกแยะเสียงสระ H [ɛ] และสระ ɛ [e] ในกลุ่มผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยหรือไม่ และมีผลเช่นไรเมื่อเปรียบเทียบกับเจ้าของภาษาชาวเกาหลี ผู้วิจัยจึงได้นำผลการทดสอบความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ H [ɛ] และสระ ɛ [e] มาวิเคราะห์เพิ่มเติมโดยใช้ Paired Sample T-Test ซึ่งเป็นวิธีพิจารณา

¹⁰ งานวิจัยนี้ใช้โปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Science) เวอร์ชัน 26 ซึ่งเป็นโปรแกรมที่มีประสิทธิภาพสูงในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

ค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ H [E] และสระ ʌ [e] ร่วมกับกลุ่มตัวอย่างอื่นๆ โดยผู้วิจัยได้จำแนกผลการวิเคราะห์ออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

- 1) ผลวิเคราะห์ความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ H [E] และสระ ʌ [e] ของผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทย
- 2) ผลวิเคราะห์ความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ H [E] และสระ ʌ [e] ของผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยเปรียบเทียบกับเจ้าของภาษาชาวเกาหลี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ Paired Sample T-Test มีรายละเอียดดังนี้

3.1 ผลวิเคราะห์ความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ H [E] และสระ ʌ [e] ของผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบโดยรวมด้วยโปรแกรม SPSS พบค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ H [E] และสระ ʌ [e] ของผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยโดยรวมคือ ร้อยละ 58.63 เมื่อจำแนกค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ H [E] และสระ ʌ [e] พบค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ H [E] คือ ร้อยละ 59.95 และค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ ʌ [e] คือ ร้อยละ 57.31 ในทางสถิติไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (0.786) ระหว่างค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ H [E] และสระ ʌ [e] ของผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทย

จากผลการวิเคราะห์ข้างต้นสรุปได้ว่า การออกเสียงสระ H [E] และสระ ʌ [e] ที่ไม่ชัดเจนตามหลักภาษาของเจ้าของภาษาชาวเกาหลีปัจจุบันส่งผลกระทบต่อผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยในการแยกแยะเสียงสระ H [E] และสระ ʌ [e] ซึ่งเห็นได้จากค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงของทั้งสองสระ H [E] และสระ ʌ [e] ที่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ทั้งสองเสียง

ตารางที่ 5

ค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ H [E] และสระ ʌ [e] ของผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยจำแนกตามเสียงสระ

ค่าเฉลี่ยความถูกต้อง	$\bar{X}$	SD	$\bar{D}$	SDD	t	Sig.
เสียงสระ H [E]	59.95	25.27	2.64	39.47	0.276	0.786
เสียงสระ ʌ [e]	57.31	20.06				

p < 0.05

3.2 ผลวิเคราะห์ความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระจำแนกตามเสียงสระ H [E] และสระ ʌ [e] ของผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยเปรียบเทียบกับเจ้าของภาษาชาวเกาหลี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระจำแนกตาม H [E] และสระ ʌ [e] ของผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยเปรียบเทียบกับเจ้าของภาษาชาวเกาหลีด้วยโปรแกรม SPSS พบว่า ค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ H [E] ของผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยคือ ร้อยละ 59.95 และค่าเฉลี่ย

ความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ H [E] ของเจ้าของภาษาชาวเกาหลีคือ ร้อยละ 53¹¹ ในทางสถิติพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (0.02) ในการแยกแยะเสียงสระ H [E] ระหว่างผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยกับเจ้าของภาษาชาวเกาหลี

ตารางที่ 6

ค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ H [E] ของผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทย
เปรียบเทียบกับเจ้าของภาษาชาวเกาหลี

ค่าเฉลี่ยความถูกต้องสระ H [E]	$\bar{X}$	SD	$\bar{D}$	SDD	t	Sig.
ผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทย	59.95	25.27	6.95	11.13	2.575	0.02
เจ้าของภาษาชาวเกาหลี	53.00	19.47				

p < 0.05

และเมื่อจำแนกค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ H [e] ของผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยเปรียบเทียบกับเจ้าของภาษาชาวเกาหลี พบค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ H [e] ของผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยคือ ร้อยละ 57.31 และค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ H [e] ของเจ้าของภาษาชาวเกาหลีคือ ร้อยละ 52¹² ในทางสถิติพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (0.012) ในการแยกแยะเสียงสระ H [e] ระหว่างผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยกับเจ้าของภาษาชาวเกาหลี

ตารางที่ 7

ค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ H [e] ของผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทย
เปรียบเทียบกับเจ้าของภาษาชาวเกาหลี

ค่าเฉลี่ยความถูกต้องสระ H [e]	$\bar{X}$	SD	$\bar{D}$	SDD	t	Sig.
ผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทย	57.31	20.06	5.31	7.84	2.794	0.012
เจ้าของภาษาชาวเกาหลี	52	16.50				

p < 0.05

จากผลการวิเคราะห์ข้างต้นสรุปได้ว่าจากการออกเสียงสระ H [E] และสระ H [e] ที่ไม่ชัดเจนตามหลักภาษาของเจ้าของภาษาชาวเกาหลีในปัจจุบันส่งผลต่อการแยกแยะเสียงสระ H [E] และสระ H [e] ทั้งในกลุ่มผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยและเจ้าของภาษาชาวเกาหลี ซึ่งเห็นได้จากค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ H [E] และสระ H [e] ที่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ทั้งสองเสียงและในทางสถิติไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

¹¹ อ้างอิงจากงานวิจัยของปพนพัชร กอบศิริธีร์วรา (2560, น. 152)

¹² อ้างอิงจากงานวิจัยของปพนพัชร กอบศิริธีร์วรา (2560, น. 152)

แต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ H [ɛ] และสระ ɛ [e] โดยเปรียบเทียบระหว่างผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยกับเจ้าของภาษาชาวเกาหลีพบว่า ผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยสามารถแยกแยะเสียงสระ H [ɛ] และสระ ɛ [e] ได้ดีกว่าเจ้าของภาษาชาวเกาหลีอย่างมีนัยสำคัญ ประเด็นนี้มีสาเหตุมาจากอิทธิพลของภาษาแม่ที่มีความหลากหลายมากกว่าภาษาที่ 2 ตามแนวคิดของคลิฟฟอร์ด เพเรเตอร์ (Prator, 1967) ที่ได้เสนอระดับความยากในการศึกษาสัทวิทยาและไวยากรณ์จากความแตกต่างของภาษาอังกฤษและภาษาสเปน โดยจัดทอนจากระดับความยากในการศึกษาภาษาต่างประเทศ (a hierarchy of difficulty) 16 ระดับ ของสต็อคเวลล์ โบวินและมาติน (Stockwell, Bowin, & Martin, 1965) และแสดงเป็น 6 ระดับ โดยเสนอระดับความยากในการศึกษาภาษาที่ 2 ซึ่งสัมพันธ์กับภาษาแม่ จากระดับง่ายที่สุดไประดับยากที่สุด ดังนี้

- ระดับ 0 (Transfer) ไม่มีความแตกต่างระหว่างภาษาแม่กับภาษาที่ 2
- ระดับ 1 (Coalescence) 2 รายการในภาษาแม่ รวมเข้าเป็น 1 รายการในภาษาที่ 2
- ระดับ 2 (Underdifferentiation) รายการของภาษาแม่ ไม่ปรากฏในภาษาที่ 2
- ระดับ 3 (Reinterpretation) รายการของภาษาแม่ เปลี่ยนรูปแบบหรือแจกแจงใหม่ในภาษาที่ 2
- ระดับ 4 (Overdifferentiation) รายการของภาษาแม่ ใกล้เคียงเล็กน้อยกับภาษาที่ 2
- ระดับ 5 (Split) 1 รายการของภาษาแม่ เทียบได้กับ 2 หรือมากกว่า 2 รายการในภาษาที่ 2 (อ้างอิงใน Brown, 2014, pp. 255-256)

เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ H [ɛ] และสระ ɛ [e] ตามระดับความยาก-ง่ายในการศึกษาภาษาที่สองของคลิฟฟอร์ดพบว่า การแยกแยะเสียงสระ H [ɛ] และสระ ɛ [e] ของผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยนั้นจัดอยู่ในระดับ 1 เนื่องจากภาษาแม่หรือภาษาไทยมีหน่วยเสียงที่หลากหลายมากกว่าภาษาที่ 2 หรือภาษาเกาหลี โดยภาษาไทยมีหน่วยเสียงสระแอะ [æ] สระเอ [æ:] ในขณะที่ภาษาเกาหลีมีเพียงหน่วยเสียงสระ H [ɛ] และภาษาไทยมีหน่วยเสียงสระเอะ ɛ [e] และสระเอ [e:] ในขณะที่ภาษาเกาหลีมีเพียงหน่วยเสียงสระ ɛ [e] เป็นต้น จากความหลากหลายของหน่วยเสียงสระในภาษาไทยที่มีมากกว่าภาษาเกาหลีนี้ส่งอิทธิพลในเชิงบวกกับผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยในการแยกแยะเสียงสระ H [ɛ] และสระ ɛ [e] และสามารถแยกแยะเสียงสระดังกล่าวได้ดีกว่าเจ้าของภาษาชาวเกาหลี

4. บทสรุป

ธรรมชาติประการหนึ่งของภาษาคือ ภาษามีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งการเปลี่ยนแปลงทางภาษานั้นส่งผลกระทบกับการใช้ภาษาของเจ้าของภาษา รวมถึงการศึกษาภาษาของชาวต่างชาติ งานวิจัยของปพนพัชร กอบศิริธีร์วรา (2560) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการแยกแยะเสียงสระ H [ɛ] และสระ ɛ [e] ในเจ้าของภาษาชาวเกาหลีอันเนื่องมาจากการออกเสียงสระ H [ɛ] และสระ ɛ [e] ที่ไม่ชัดเจนตรงตามหลักภาษาของเจ้าของภาษาชาวเกาหลี ปัจจุบัน จากการวิเคราะห์ผลการทดสอบพบค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ H [ɛ] คือ ร้อยละ 53 และสระ ɛ [e] คือ ร้อยละ 52 หรือสรุปได้ว่าเจ้าของภาษาชาวเกาหลีสับสนในการแยกแยะเสียงสระ H [ɛ] และสระ ɛ [e]

งานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเพิ่มเติมจากงานวิจัยของปพนพัชร กอบศิริธีร์วรา (2560) โดยทำการทดสอบการแยกแยะเสียงสระ H [ɛ] และสระ ɛ [e] ของผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยในระดับต้นที่ศึกษาวิชาภาษาเกาหลีเป็นวิชาเอกและวิชาโทในมหาวิทยาลัยของไทย จากผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ H [ɛ]

และสระ ๗[e] ด้วยโปรแกรม SPSS พบว่า ค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ H [E] ของผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทย คือ ร้อยละ 59.95 และค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ ๗[e] ของผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทย คือ ร้อยละ 57.31 และไม่พบความแตกต่างในการแยกแยะเสียงสระทั้งสองเสียงนี้อย่างมีนัยสำคัญ สรุปได้ว่าการออกเสียงสระ H [E] และสระ ๗[e] ที่ไม่ชัดเจนตามหลักภาษาของชาวเกาหลีในปัจจุบันส่งผลต่อความแม่นยำในการแยกแยะเสียงสระ H [E] และสระ ๗[e] ของผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยเช่นเดียวกับเจ้าของภาษาชาวเกาหลี

เมื่อนำค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ H [E] และสระ ๗[e] ของผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยมาเปรียบเทียบกับเจ้าของภาษาชาวเกาหลีและนำมาวิเคราะห์ความแตกต่างโดยใช้ Paired Sample T-Test พบว่าผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยสามารถแยกแยะเสียงสระ H [E] และสระ ๗[e] ได้ดีกว่าเจ้าของภาษาชาวเกาหลีอย่างมีนัยสำคัญ อันเป็นผลมาจากอิทธิพลของภาษาแม่ที่มีหน่วยเสียงมากกว่าภาษาที่ 2 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับระดับความยากในการศึกษาภาษาที่ 2 ที่สัมพันธ์กับภาษาแม่ของคลิฟฟอร์ดที่ว่า หน่วยเสียงสระของภาษาไทยที่มีความหลากหลายมากกว่าหน่วยเสียงสระในภาษาเกาหลีส่งผลให้การแยกแยะเสียงสระ H [E] และสระ ๗[e] ของผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยอยู่ในระดับ “ไม่ยาก” (Coalescence)

5. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

งานวิจัยนี้ ผู้วิจัยมุ่งเน้นที่การศึกษาการแยกแยะเสียงสระ H [E] และสระ ๗[e] ของผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยเป็นสำคัญ แม้ค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ H [E] และสระ ๗[e] ของผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยจะต่ำกว่าร้อยละ 60 ก็ตาม แต่เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการแยกแยะเสียงสระ H [E] และสระ ๗[e] ของผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยกับเจ้าของภาษาชาวเกาหลี พบว่าผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยสามารถแยกแยะเสียงสระ H [E] และสระ ๗[e] ได้ดีกว่าเจ้าของภาษาชาวเกาหลีอย่างมีนัยสำคัญ อันเนื่องมาจากหน่วยเสียงสระของภาษาไทยมีหน่วยเสียงมากกว่าภาษาเกาหลี ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดเกี่ยวกับระดับความยากในการศึกษาภาษาที่ 2 ของคลิฟฟอร์ด ผู้ที่สนใจในประเด็นนี้สามารถทำการวิจัยการแยกแยะเสียงสระ H [E] และสระ ๗[e] ในกลุ่มตัวอย่างภาษาและประเทศอื่นและนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกับเจ้าของภาษาชาวเกาหลี ซึ่งอิทธิพลของภาษาแม่ในกลุ่มตัวอย่างประเทศอื่นอาจส่งผลที่แตกต่างออกไป

รายการอ้างอิง

- เทียนมณี บุญจน. (2548). สัทศาสตร์: ระบบเสียงในภาษาอังกฤษและภาษาไทย. กรุงเทพฯ: โอ.เอส. พรินติ้ง เฮ้าส์.
- ปพนพัชร กอบศิริธีรวัรา. (2560). การศึกษาการแยกแยะเสียงสระ H [E] และเสียงสระ ๗[e] ในเจ้าของภาษาชาวเกาหลี ด้วยโปรแกรม OpenSesame. วารสารมนุษยศาสตร์วิชาการ, 24(2), 139-160.
- ปพนพัชร กอบศิริธีรวัรา. (2563). แนวทางการพัฒนาตำราเรียนภาษาเกาหลีในส่วนคำศัพท์ กรณีศึกษาผู้ศึกษาวิชาภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร I คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วารสารมนุษยศาสตร์วิชาการ, 27(1), 125-159.
- Brown, H. D. (2014). *Principles of Language Learning and Teaching*. New York: Pearson Education.

- Cai, H. (2012). E-learning and English Teaching. *IERI Procedia 2012 International Conference on Future Computer Supported Education*, August 22-23, 2012, Fraser Place Central - Seoul, 2, 841-846.
- Luedee, N. (2012). *태국인 초급 학습자의 한국어 장애음 발음의 실험음성학적연구*. 한양대학교 일반대학원 석사학위논문.
- Odlin, T. (1989). *Language Transfer: Cross-linguistic Influence in Language Learning*. Cambridge: Cambridge University Press.
- 분릿 코헨. (2015). *태국인 한국어 학습자 발음교육 연구- 한국어 발음 지각 및 산출 실험을 활용하여*. 경희대학교 일반대학원 박사학위논문.
- 이선웅 · 이정화 · 서경숙. (2020). *한국어 어휘 교육론*. 한국문학사.
- 허용 · 김선정. (2006). *외국어로서의 한국어 발음 교육론*. 박이정.